

Dossier til MPU - foretræde 11. april 2007

Deputation:

Lasse Bruun, Informationschef - WSPA Nordic (ordfører)
Peter Møllerup, Direktør - Dyrenes Venner
Birgith Sloth, Biolog - Selskabet til Bevarelse af Havpattedyr

Sagens kerne:

Hvis kommerciel hvalfangst genindføres, vil det ikke kun betyde en katastrofal tilbagegang i beskyttelsen af truede hvaler, det vil også ødelægge grundlaget for den traditionelle hvalfangst i Grønland, eftersom hvalbestandene er for små til kommerciel hvalfangst. Derudover vil det skade Danmarks ellers gode ry som miljøvenlig nation og gå imod danskernes holdning om hvalfangst.

Hvalernes bevarelse, Grønlands traditionelle hvalfangst og Danmarks internationale ry er i hænderne på IWC-kommissær Ole Samsing, når han i maj repræsenterer Danmark ved Den Internationale Hvalfangstkommissions årlige møde.

Indholdsfortegnelse:

- Grønland og kommerciel hvalfangst
- EU og kommerciel hvalfangst
- Danskerne og kommerciel hvalfangst
- Dyrevelfærd og kommerciel hvalfangst
- Sundhedsrisici, fødevarerikkerhed og kommerciel hvalfangst
- Postulater fra Udenrigsministeriet om kommerciel hvalfangst
- Spørgsmål om hvalfangst
- Hvem er imod kommerciel hvalfangst?

Kontakt:

Informationschef WSPA Lasse Bruun
Tlf.: 3393 7212 / 4035 2266
lasse@wspa.dk
www.wspa.dk

Kampagnehjemmeside:

www.redhvaler.nu

WSPA

World Society for the Protection of Animals

Grønland og kommerciel hvalfangst

Grønlands kvoter er ikke omfattet af det kommercielle stop for hvalfangst. De grønlandske kvoter fastlægges under konventionens bestemmelser for traditionel hvalfangst. For denne gælder langt lempeligere regler for fastsættelse af kvoter end ved kommerciel hvalfangst.

Ved fastsættelse af kvoter for traditionel hvalfangst tages ikke kun hensyn til hvalbestandene, men tillige til den grønlandske befolknings næringsbehov. Ved fastsættelse af kvoter for kommerciel hvalfangst tages kun hensyn til hvalbestandene, det såkaldte forsigtighedsprincip anvendes, og der kræves bekostelig videnskabelig overvågning af bestandene.

Skal kvoter ved Grønland fremover fastsættes efter regler for kommerciel hvalfangst, vil kvoterne blive væsentlig mindre end de nuværende. Endvidere vil den grønlandske økonomi blive belastet af de påkrævede bekostelige undersøgelser af hvalbestandene.

Grønland har for traditionel hvalfangst pt. en årlig kvote på 12 vågehvaler ved Østgrønland, 175 vågehvaler samt 19 finhvaler (frivilligt reduceret til 10) ved Vestgrønland.

De seneste to år har de grønlandske kvoter været under pres, da bestandsoplysningerne for Vestgrønland tyder på, at bestande af finhval og tilsyneladende også vågehval er mindre end tidligere antaget. Stærk kritik i 2006 fra Videnskabskomiteen i IWC og en anbefaling af en finhvalkvote på maksimum 5-10 finhvaler førte til, at Grønland frivilligt valgte at reducere kvoten fra 19 til 10 finhvaler. Videnskabskomiteens vurdering ud fra data modtaget fra Grønland lyder på, at der kun er omkring 1.722 finhvaler i den vestlige bestand.

Videnskabskomiteen i IWC har tillige udtrykt kritik af manglende data for vågehvaler ved Vestgrønland. Det bedste skøn er, at bestanden er på kun 3.474 hvaler. Derfor er kvoten på 175 hvaler selvsagt ligeledes under stærkt pres.

Ovenstående oplysninger fastslår, at selv kvoterne under kriterierne for traditionel hvalfangst er under pres. Den traditionelle hvalfangsts kriterium om at også fangerbefolkningens næringsbehov skal tilgodeses, spiller derfor en meget væsentlig rolle for de fremtidige grønlandske kvoter.

Det er ikke sandsynligt, at der kan præsenteres væsentlig bedre data for de grønlandske hvalbestande, når de grønlandske treårige kvoter skal genforhandles på dette års IWC-møde, der afholdes i slutningen af maj.

Japan har i februar 2007 afholdt et møde i forsøg på at finde mulighed for at omgå stoppet for kommerciel hvalfangst. Japan benyttede mødet til at indlede bestræbelser på at afskaffe den særlige kategori for traditionel hvalfangst. Japan ønsker, at den erstattes af en ny kategori af kommerciel kystbaseret hvalfangst. De japanske bestræbelser er ikke i Grønlands interesse.

EU og kommerciel hvalfangst

De øvrige EU medlemslande i IWC stemmer fredningsvenligt, mens Danmark de seneste år næsten i alle spørgsmål stemmer sammen med hvalfangerlandene.

Danmark stemte på IWC-mødet i 2006 som det eneste EU-land for St.Kitts- og Neviserklæringen. Dette blev modtaget med dyb forundring og afstandtagen fra de øvrige EU-lande. Dette skyldes ikke mindst, at Danmark i en årrække har deltaget aktivt i biodiversitetskonventionen såvel som diverse andre internationale konventioner. Dette omhandler bl.a. CITES, der har til formål at beskytte arter imod udryddelse forårsaget af handel, Bern-konventionen, der beskytter truede arter og deres levesteder og Bonn-konventionen, der beskytter vandrende arter.

EU-kommissionen rettede efter 2006 IWC-mødet henvendelse til alle medlemslande og understregede, at kommissionen finder det belastende, at medlemslande i IWC optræder med holdninger, der afviger fra fællesskabets interesser i øvrigt.

Pr. 1 februar 2007 er 18 af EU's 27 medlemslande deltagere i IWC. Disse lande er Østrig, Belgien, Tjekkiet, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Holland, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige og England. Polen og Litauen er på vej ind i IWC. Kroatien, der ønsker EU-medlemskab er netop blevet medlem af IWC.

EU har siden 1981 forbudt import af alle arter af hvaler, samt dele og produkter fra disse. Forbuddet er senere videreført i de gældende EU-forordninger vedr. handel med vilde dyr og planter (338/97), der gennemfører CITES (Washington-konventionen) i EU.

EU etablerede i 1992 habitatdirektivet (92/43/EEC), hvorefter al forsætlig fangst og jagt på hvaler blev forbudt. Dermed sikredes hvalerne beskyttelse mod udnyttelse i hele EU. Habitatdirektivets formål er at gennemføre de ovennævnte Bern- og Bonn-konventioner. I begge konventioner prioriteres beskyttelsen af hvaler højt.

Biodiversitetskonventionen har medført, at EU har en målsætning om at stoppe tabet af biodiversitet inden 2010.

EU har observatørstatus hos CITES, Bonn- og biodiversitetskonventionen såvel som hos IWC, mens Danmark er fuldt medlem af alle disse konventioner. I 1992 tilkendegav EU-kommissionen, at ville arbejde på at blive medlem af IWC. Dengang var kun få af EU's medlemslande med i IWC. Da Danmark på det kraftigste modsatte sig EU's medlemskab, kom sagen ikke videre.

I dag er det almindeligt anerkendt, at verdens hvaler tilhører alle lande og ikke kun de få lande, der ønsker at drive hvalfangst. De internationale konventioner understreger dette. Desuden er i dag 18 EU-medlemslande med i IWC, og det forventes, at samtlige andre EU-lande snart vil følge trop. EU-kommissionen har tilkendegivet, at den ønsker at lægge op til en koordinering, således at EU-medlemslandene på til det kommende IWC-møde i slutningen af maj 2007 møder med en fælles holdning. Det forventes, at Danmark vil modarbejde EU-kommissionens initiativ.

Danskerne og kommerciel hvalfangst

ACNielsen AIM har 27/2 - 6/3 2007 foretaget en opinionsundersøgelse på vegne af WSPA med det formål at belyse den danske befolknings holdning til kommerciel hvalfangst og grønlands traditionelle hvalfangst.

Holdning til hvalfangst

Hvordan er Deres holdning til fangst af hvaler?

53% er imod det

38% er neutrale

4% er tilhængere

4% ved ikke

Holdning til kommercielt hvalfangstforbud

Mener De, at Danmark skal arbejde for ophævelse af hvalfangstforbuddet?

21% svarer ja

64% svarer nej

16% ved ikke

Holdning til hvalfangst i Island, Japan og Norge

Mener De, at Danmark skal tage afstand fra hvalfangsten som Island, Japan og Norge foretager?

66% svarer ja

21% svarer nej

13% ved ikke

Holdning til traditionel hvalfangst i Grønland

I hvor høj grad er De enig eller uenig i, at Grønland fortsat skal kunne foretage sin traditionelle hvalfangst?

78% er enige

8% er hverken enige eller uenige

11% er uenige

3% ved ikke

Granskes standardkriterierne af undersøgelse er det tydeligt, at de afgivne svar optræder på tværs af demografiske karakteristika. Svarene er dermed repræsentative for et meget bredt udsnit af befolkningen. Det er altså i høj grad et folkeligt anliggende at tage afstand fra hvalfangst.

Derudover er det tydeligt, at langt størstedelen af den danske befolkning ikke er Grønlands traditionelle hvalfangst, samtidig med at de er imod hvalfangst generelt. Danskerne støtter altså Grønlændernes kulturelle arv, men tager stor afstand fra hvalfangst, der udelukkende er baseret på økonomiske interesser.

Hele undersøgelse kan rekvireres via WSPA' sekretariat.

Dyrevelfærd og kommerciel hvalfangst

IWC anvender følgende kriterier til at fastslå død eller at bevidstheden er mistet: Afspænding af underkæben; ingen luffebbevægelse; ingen synkning uden aktiv bevægelse.¹ Ud fra disse kriterier rapporterede Norge, at 80,7 % af vågehvalerne blev dræbt 'omgående' under jagten i 2002.

Japans jagt på antarktiske vågehvaler registrerede i 2002/2003 kun 40,2 % som dræbt 'omgående'.

Ved moderne kommerciel fangst anvendes en harpun med en penetritgranat til at dræbe hvalerne. Harpunen affyres fra en kanon med det formål at trænge ind i hvalens krop i en dybde af 30 cm, før den eksploderer og dræber hvalen ved at forvolde massivt chok eller massive kvæstelser. Dyret kan så trækkes ind til hvalfangerskibet med en line, der fastholdes af harpunens klo, som åbnes ved anslaget. En hval, som er skudt men ikke dræbt, udsættes for massive kvæstelser og lidelser. Nye data for kommerciel fangst skønner, at døden indtræffer efter gennemsnitligt to minutter², men nogle hvaler først dør efter mere end en time.

Hvis den første harpun ikke dræber hvalen, anvendes endnu en penetritgranat eller en riffel som sekundær drabsmetode. Undersøgelser har ført til, at rifler anses for at være utilstrækkelige, da der ofte kræves utallige skud før hvalen dør.

Under den kommercielle hvalfangst arbejdes der med en hårfin balance. Hvalfangeren ønsker at bjerge hvalen, uden at den synker og dermed forsvinder. En død hval vil synke og forsvinde, hvis ikke harpunen sidder godt nok fast. Derfor har hvalfangeren en interesse i at ramme hvalen og samtidig sikre, at den først dør, når det er sikkert, at harpun og line er solidt fastgjort, og hvalen er så tæt på, at den kan bjærges.

Tidligere mente man, at den hyppige brug af sekundære metoder illustrerer, at de nuværende aflivningsmetoder er ineffektive. Men måske er der tillige tale om, at fangeren ikke ønsker, at hvalen dør for hurtigt, da dette som nævnt indebærer en risiko for, at den synker og forsvinder.

Der er ikke tilstrækkelig viden og gode kriterier til at kunne fastslå, hvornår en hval mister bevidstheden. Hvalfangsten til havs foregår ofte i uroligt vejr, hvor det er svært at affyre en harpun, så den rammer hvalen med en hurtig død til følge. Dette, samt den nævnte modstrid mellem at ønske hurtig død og på samme tid at undgå at hvalen synker, gør at en kommerciel fangst ikke kan gennemføres dyreetisk forsvarligt.

¹ Nye videnskabelige veterinære undersøgelser angiver, at disse kriterier er utilstrækkelige, bl.a. fordi hvaler er indrettet således, at de kan dykke i længere perioder og i den tid sætte mange af kroppens funktioner på stand by.

² Gennemsnittet udregnes ud fra samtlige antal fangede hvaler. Såfremt gennemsnittet i stedet baseres på det antal, som ikke dør omgående, vil gennemsnitsværdien bedre repræsentere, hvor længe hvalerne må lide, før døden indtræffer.

Sundhedsrisici, fødevarerikkerhed og kommerciel hvalfangst

På Færøerne har det de sidste årtier været kendt, at grindehvalkød har et stort indhold af tungmetaller og PCB (polyklorerede kulbrinter). Derfor anbefales det på Færøerne, at gravide kvinder, og kvinder der ønsker at blive gravide, afholder sig fra at spise grindekød.

I Norge anbefales det, at gravide kvinder og børn ikke spiser spæk fra vågehval. Endvidere anbefales det, at hvalkød generelt spises med måde på grund af kviksølvindholdet.

I december 2004 meddelte Japan, at de ikke ønskede at importere vågehvalspæk og -kød fra Norge.

Ud over kommerciel fangst af store hvaler, fanges der hvert år i Japan omkring 23.000 delfiner og andre små hvaler til kommercielt konsum. I 2005 foretog to japanske og et newzealandsk universitet undersøgelser af en række kødprøver. Alle viste indhold af kviksølv.

I december 2006 blev der taget prøver fra delfinkød, som var til salg i et supermarked. Her blev der fundet kviksølvværdier på 4 til 14 gange over den anbefalede grænseværdi på 0.4 ppm. Dette førte til, at den japanske supermarkedskæde Okuwa Corporation den 26. december 2006 indførte forbud mod salg af delfinkød i firmaets supermarkeder.

For at belyse forureningsproblematikken, foretog en gruppe forskere en 87.000 sømil lang rejse til nogle af verdens fjerneste øgrupper. Undervejs blev prøver af skind og spæk taget fra 960 kaskelothvaler. Disse prøver tages uden at dræbe hvalerne, idet en lille pil skydes mod hvalen. Den borer sig ind i hudoverfladen og når pilen trækkes løs, følger et lille stykke skind og spæk med. De foreløbige resultater blev offentliggjort i 2006. Prøverne viste et foruroligende stort indhold af PCB og tungmetaller. Nogle hvaler havde et så stort indhold af krom, at man formoder, det kan skade hvalernes DNA.

Fødevarerikkerhed

Hvalfangerlandene og Japans St. Kitts- og Nevis-erklæring fra 2006 fastslår, at det af hensyn til verdens fødevarerikkerhed er nødvendigt at regulere hvalbestandene. De hvaler, der gennem tiden har været gjort til genstand for den kommercielle hvalfangst er alle, bortset fra kaskelothvalen, bardehvaler.

Bardehvalernes hovedføde er små krebsdyr, der sies fra havvandet, når hvalerne presser dette ud gennem bardernes filtre. Kaskelothvalen er en tandhval. Dens hovedføde er kæmpeblæksprutter, som fanges under dykning på ned til 2,5 kilometers dybde.

De hvaler, der historisk er blevet fanget under kommerciel hvalfangst, spiser således ikke fisk. Det er altså ikke sandt, når det hævdes, at hvalbestandene spiser store mængder fisk, der kunne udgøre konsum for mennesker.

Postulater fra Udenrigsministeriet om hvalfangst

Bæredygtighedsprincippet betyder, at man skal udnytte hvalbestande, når der er nok hvaler. Konventionen om bevarelse af biologisk mangfoldighed fastlægger, at hvis bestande er af en passende beskaffenhed og størrelse, kan man udnytte dem. Det kræves, at man anvender bæredygtighedsprincippet, og at der er lavet en plan for forvaltning af bestanden. Udenrigsministeriet misbruger begrebet ved at hævde, at man SKAL udnytte sådanne bestande. Konventionen siger entydigt at man KAN, og ikke at man SKAL.

Hvalfangstkommissionen bryder sammen, hvis ikke den kommercielle fangst åbnes nu. Norge, Island og Japan fanger hvaler til kommercielt brug i strid med beslutningen om hvalfangststop. Alle tre lande har taget forbehold og er ikke bundet af stoppet. Desuden anvender Japan et hul i konventionen til at fange hvaler i Antarktis under dække af videnskabelig forskning.

Når den kommercielle fangst genindføres, vil der blive fanget færre hvaler end nu. Anden form for fangst (videnskabelig og bifangst) skal ganske vist modregnes i kvoten, som et land måtte få til kommerciel fangst. Modregningen sker dog kun, hvis bifangst og videnskabelig fangst hidrører selv samme art og bestand, som der er givet kvote til. Der vil aldrig blive givet kvote til Antarktis-reservatet eller til truede hvalarter. Japan kan derfor fortsætte videnskabelige fangster i Antarktis og af andre arter og bestande end dem, som de eventuelt har fået en kvote til, selvom kommerciel hvalfangst genindføres.

Kun store hvaler er omfattet af IWC

Danmark og hvalfangerlandene fremhæver, at IWC kun skal beskæftige sig med de 14 arter af store hvaler, der gennem tiden er blevet fanget i kommercielt regi. Andre lande er af den holdning, at når hvalfangstkonventionen omtaler hvaler uden at definere nogen begrænsning for såvidt arter angår, betyder det, at alle hvaler, også små hvaler som delfiner, er omfattet af konventionen.

I et hvalreservat skal al menneskelig aktivitet forbydes, ellers er det ikke et reservat.

Hvalfangstkommissionen kan ifølge IWC artikel V træffe beslutning om, at kommerciel fangst fra skibe eller landbaserede stationer forbydes. Reservater, hvor jagt (hvalfangst) forbydes, er helt i overensstemmelse med international lovgivning, herunder IUCN-kriterier, EU-direktiver samt dansk lovgivning. Det er hermed ikke korrekt, at et reservat kun er et reservat, hvis alle menneskelige aktiviteter i dette forbydes.

Den danske holdning i IWC er uændret de sidste 20 år

Ser man på Danmarks afstemninger og udtalelser på IWC-møderne, har Danmark over de seneste to årtier bevæget sig bort fra at støtte fredningsvenlige tiltag, når disse blot ikke var direkte til skade for Færøernes og Grønlands hvalfangst. I 2006 bakkede Danmark op om hvalfangernationernes holdning i stort set alle spørgsmål, også når dette ikke handlede om Færøernes eller Grønlands hvalfangst.

Spørgsmål om hvalfangst

Hvad er IWCR og IWC?

IWCR er den Internationale Konvention af 1946 for Regulering af Hvalfangst. IWC er den internationale kommission, hvor repræsentanter for medlemslandene mødes hvert år for at træffe beslutning om, hvorledes konventionen skal gennemføres. Pr. 1. februar 2007 er der 72 medlemslande. Danmark har været medlem siden 1950. Under kommissionen opererer en videnskabelig komite, der består af ca. 200 af verdens ledende biologer inden for hvaler. Videnskabskomiteen arbejder med at samle informationer, der har betydning for beskyttelse og forvaltning af hvaler og rådgiver på den baggrund kommissionen.

Hvad er kommerciel hvalfangst?

Kommerciel hvalfangst er hvalfangst, der foretages med henblik på salg af hvalprodukter nationalt eller internationalt. Hvalfangsten foregår typisk til havs, hvor skibe fanger hvalerne og slæber dem hen til et moderskib. På moderskibet skæres hvalerne op og fryses ned. I andre tilfælde fanges hvaler med skibe, som derefter slæber hvalerne til en landbaseret hvalfangststation, hvor opskæring foregår. Såfremt kommerciel hvalfangst igen tillades, skal kvoterne fastsættes i henhold til den vedtagne RMS (se nærmere under RMS).

Hvad er traditionel hvalfangst?

Siden IWCR blev grundlagt, er kvoter for den traditionelle hvalfangst (ASW - Aboriginal Subsistence Whaling) blevet sat efter mere lempelige vilkår end ved kommerciel hvalfangst. Højeste prioritet er at sikre, at risiko for udryddelse af hvalbestanden ikke forøges væsentligt. Næste prioritet er at sikre, at hvalfangst kan fortsætte fremover under hensyntagen til kulturelle og næringsmæssige behov hos den fangerbefolkning, der foretager hvalfangsten. Derudover skal hvalfangsten foregå, så bestanden har de bedste præmisser for at kunne yngle, holde bestanden på samme niveau eller at kunne forøge bestanden. Inuitbefolkningerne i Alaska (USA), Rusland og Grønland samt Bequia-befolkningen i St. Vincent og Grenadinerne har kvoter på hvaler fastsat efter disse bestemmelser.

Hvad er kommerciel kystbaseret hvalfangst?

Japan forsøger at introducere denne nye type hvalfangst i IWC. Japan ser i den forbindelse gerne, at traditionel hvalfangst udgår og erstattes af denne kommercielle type hvalfangst. Det fremgik af Japans oplæg til normaliseringsmødet i februar 2007 i Tokyo, at man ikke forestiller sig, at denne kommercielle hvalfangst skal baseres på RMP eller RMS, idet man blot vil fange et "mindre ubetydeligt antal hvaler".

Hvad er videnskabelig hvalfangst?

I henhold til IWCR er der mulighed for, at et land foretager hvalfangst med henblik på videnskabelige undersøgelser. IWC har fastlagt en procedure, hvor den planlagte videnskabelige hvalfangst skal behandles og godkendes af IWC og videnskabskomiteen. Derudover vedtog IWC, med dansk støtte, i 1986 en resolution, der fastslår, at de videnskabelige data, der skal bruges til fastsættelse af eventuelle fremtidige kvoter for kommerciel hvalfangst, kan indsamles uden at hvaler dræbes. Japan foretager årligt en større hvalfangst af omkring 1000 hvaler i det

antarktiske reservat samt omkring 300 ud for den japanske kyst. Kødet sælges på det japanske marked. Disse hvalfangster anbefales ikke af IWC's videnskabskomite og fordømmes af IWC som unødvendige. Alligevel fortsætter Japan sin hvalfangst. De senere år har Danmark bakket op om denne japanske omgåelse af hvalfangststoppet.

Hvad er moratoriet?

Moratoriet om kommerciel hvalfangst blev vedtaget i 1982. Selve forbuddet trådte i kraft i 1986. Hvalbestanden verden over var da blevet kraftigt formindsket på grund af kommerciel hvalfangst. Moratoriet skulle give bestandene mulighed for at vokse uden påvirkninger fra hvalfangst. Desuden ville IWC sikre, at en bedre beregningsmetode for kvotaer med et sikkert kontrolsystem var implementeret, før det igen kunne komme på tale at åbne for kommerciel hvalfangst. Forbuddet mod kommerciel hvalfangst omfatter ikke Færøernes hvalfangst af små hvaler og den traditionelle hvalfangst i Grønland.

Hvad er RMP?

RMP (Revised Management Procedure) er en revideret forvaltningsmodel for hvalfangst. Det er en matematisk model, der anvendes ved udregning af kvoter for kommerciel hvalfangst. Hvalfangstkommissionen vedtog RMP i 1992. RMP arbejder over et spænd på 100 år.

Hvad er RMS?

RMS (Revised Management Scheme) er det reviderede kontrolsystem, der skal sikre at eventuelle kommercielle kvoter overholdes. RMS skal dermed sikre, at hvalfangsten ikke medfører øget risiko for udryddelse af bestanden, og endvidere at bestanden kan yngle og vokse mest muligt, således at bestanden holdes på samme niveau eller øges. Især Japan men også de øvrige hvalfangerlande har modarbejdet, at en ordentlig kontrol etableres. Japan ønsker en kontrol, som den man havde før hvalfangststoppet.

Hvad er DNA-registeret?

Fredningsvenlige lande ønsker, at der oprettes et centralt internationalt register for vævsprøver af hvaler, der måtte blive fanget ved fremtidig hvalfangst. Det vil give mulighed for at teste alt hvalkød for, om det stammer fra en legalt fanget hval. Japan går ind for, at hvert land frivilligt opretter sit eget DNA-register. Danmark støtter dette forslag. Bliver forslaget vedtaget, skal prøver af hvalkød sendes til alle hvalfangerlande til undersøgelse, i stedet for blot at sende prøven til et centralt internationalt register. Forslaget indebærer en risiko for, at hvert land benytter sin egen testmetode, hvilket vil gøre resultaterne umulige at sammenligne bilateralt.

Hvem er imod kommerciel hvalfangst?

Regeringerne i de nedenstående lande er officielt imod kommerciel hvalfangst

Argentina, Australien, Belgien, Belize, Brasilien, Chile, Costa Rica, Frankrig, Indien, Irland, Israel, Italien, Kroatien, Luxemburg, Mexico, Monaco, New Zealand, Oman, Panama, Peru, Portugal, San Marino, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Sydafrika, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, USA, Østrig.

Næsten 150 organisationer fra 55 lande dannede i 2002 en global koalition med det formål at sørge for, at kommerciel hvalfangst ikke bliver genindført. Derudover tager flere verdensomspændende organisationer, som fx WWF, afstand fra kommerciel hvalfangst. Nedenfor er et udpluk af disse.

ADDA, American Society for the Prevention Of Cruelty To Animals (ASPCA), Animal Defence League of Canada, Animal Freedom Korea, Animal Friends Croatia, Bahrain SPCA, Compassion In World Farming, Dyrebeskyttelsen Norge, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Venner, Finns for the Whales Society, Greenpeace, Humane Society of the United States (HSUS), Irish Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ISPCA), Istanbul Hayvan Sevenier Dernegi (ISHD), Japan Animal Welfare Society (JAWS), Kenya SPCA, Nederlandse Vereniging Tot Bescherming van Dieren (SPCA), NOAH - Federation of Israel's Animal Welfare Groups (NOAH), RSPCA Australia, Schweizer Tierschutz STS, Serbian Animal Protection Society, Svenska Djurskyddsforeningen, Thai Animal Guardians Association (TAGA), Unione Antivivisezionista Italiana (UAI), Verdensnaturfonden (WWF), Western Ukrainian Society For The Protection of Animals, Whale and Dolphin Conservation Society (WDCS), World Society for the Protection of Animals (WSPA).

Om WSPA's internationale arbejde

WSPA (World Society for the Protection of Animals) arbejder for at højne standarden for dyrevelfærd over hele verden. Som den ledende internationale organisation arbejder WSPA tæt sammen med sine

medlemsorganisationer. WSPA har over 750 medlemsorganisationer i knap 150 lande og har som den eneste dyreværnsorganisation i verden rådgivende status hos FN's Økonomiske og Sociale Råd ECOSOC og hos Europarådet. WSPA's vision er en verden, hvor dyrevelfærd respekteres, og dyremishandling stopper.